

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת אמור - Shabbos Parshas Emor

טו' אייר תשס"ב - April 27, 2002

לכל זמן ועת (Monsey, NY).....

הדלקת נרות - 7:30 * שקיעה/יום השבת - 7:49

זמן קריאת שמע/מ"א - 8:51 צאת הכוכבים/מערב - 8:39

זמן קריאת שמע/גר"א - 9:27 לשיטת רבינו תם - 9:01

*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

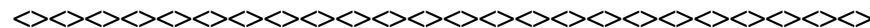
שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו וכו' (כב-כז)

לכאורה קשה, הרי השור בשעה שנולד אינו נקרא "שור" אלא נקרא "עגל", ורק כשגדל נקרא "שור". ואם כן צריך להבין, למה נאמר כאן "שור או כשב או עז כי יולד", הרי היה הכתוב צריך לומר "עגל או כשב או עז כי יולד", כי הלי הנכונה הוא שמיידי ב"עגל" בשעת לידה?

כתב הגמ"ר **יעקב כולי זצ"ל בס' מעם לועז**, הטעם שנכתב בלי "שור" הוא כדי שנלמד לקח גדול ומוסר השכל חשוב מן הכתוב הזה. כי שאר כל הברואים מגיעים למעלתם השלמה בשעה שנולדים, ואינם מצפים להגיע כל יום למעלה גדולה יותר, אלא כשם שהם נולדים כך נשארים עד מותם. אמנם לא כן האדם, שביום שנולד אינו כלום, אבל בכל יום ויום הוא מגיע למעלה גדולה ולשלימות על ידי המצות והמעשים טובים שהוא עוסק בהם לקיימם ומתווספים בכל יום ויום. לכך נאמר לי "שור או כשב" להודיע שאין הבהמה דומה להאדם שהבהמה נולדה בשלימות מעלתם אבל האדם נולד לתינוק ומגדל יום יום במעלתו ובשלימותו בתורה ומצות.

ולפי"ז מובן למה קוראים פרשה זו ביום א' של סוכות, כי אז הוא הזמן שקוראים "ראשון לחשבון עונות", כמשאחז"ל, שביציאתנו מיום הכיפורים מתכפרים לנו כל עונותינו, כדי לעורר לבנו שמכאן ואילך נוסף מצות ומעש"ט ונעלה מעלה מעלה, ולא נהיה כבהמות שכשם שנולדים כך מתים.

ויצא בן אשה ישראלית ויקלל ויביאו אל משה ושם אמו שלמית (כד-יא)
יש לשאול, לאיזה צורך כתבה התורה ענין זה שרשע זה קילל את ה', הרי

הוצא את המקלל אל וסמכו כל השומעים את ידיהם על ראשו וכו' (כד-יד)

Rashi states that "All the listeners", refers to the witnesses and the judges. The 23 judges and two witnesses must put their hands on the head of the מגדף - Blasphemer, and tell him, "You are responsible for your own death. You caused it yourself, and we are absolved of any punishment for it." The **Rambam** writes that this procedure, of placing the hands on the sinner prior to execution, is done only to a מגדף.

R' Boruch Epstein ZT"L explains the uniqueness of this situation: The *gemara* (סנהדרין ס.) says that a person is obligated to tear his garments as an expression of anger and anguish upon hearing Hashem's Holy Name being desecrated. During the trial of a person accused of blasphemy, the witnesses are required to repeat for the judges all that they heard, and subsequently, they must all tear their garments. By placing their hands on the head of the מגדף, the witnesses and judges are proclaiming that their own sin of repeating and hearing the blasphemous words of desecration in the *Beis Din*, is actually the responsibility of the blasphemer, because he committed the original sin and caused them to have to repeat it. This procedure is not carried out with other sinners because in no other case does the sinner cause the witnesses and judges to become parties to the עבירה.

הוא היה אומר.....

R Avrohom Yellin ZT"L would say:

"Once something is past it no longer exists. Realizing that suffering is only temporary makes it much easier for one to tolerate insults and slights to his honor."

A **Wise Man** once said:

"The quality of the thinking that guides your intelligence is far more important than the amount of intelligence you actually have!"

R' Yehudah Loewy ZT"L (Mahara"l M'Prague) would say:

"*Bnei Yisroel* was commanded to count from the first day that the עומר, made of barley flour, was brought, until שבעות, the day they received the *Torah*. This was to teach them the concept of "אם אין קמח אין תורה" - In life, it is necessary to combine flour and *Torah*!"

THIS ISSUE SPONSORED BY DEAR FRIENDS AND SUPPORTERS

YAAKOV AND KREINDEL GLATTER

We look forward to questions, inquiries and הערות. Please E-mail: TorahTavlin@aol.com

